

Kära pilgrimer! Redan i dopet börjar vår pilgrimsfärd till vårt definitiva mål, Guds eviga härlighet. Dagens vallfärd skall påminna oss om vilken kallelse och vilken värdighet vi har fått i dopet. ”Nu är vi Guds barn”, säger Johannes, ”men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli” (1 Joh 3). Mer och mer kan vi växa och mogna i Guds kärlek och nåd. Dagens evangelium om Saligprisningarna hjälper oss att se hur vi kan spegla oss i Jesus själv och bli honom allt mer lika. När Gud blir människa i Jesus Kristus, ser vi vilka möjligheter också vi har fått. Som Faderns älskade barn lever vi hela vårt liv i Kristus. Vi får efterfölja honom och saligprisningarna hjälper oss att se hur vi helt konkret kan efterlikna Jesus i vårt dagliga liv.

Idag är det speciellt en av saligprisningarna vi koncentrerar oss på. Samtidigt är det viktigt att komma ihåg att de alla hör samman, eftersom de utgör ett slags porträtt av Jesus. Vi kan inte skilja på ödmjukhet och barmhärtighet, på fattigdom i anden, på fred och rättfärdighet. Det kristna idealet är allomfattande, eftersom det återspeglar Guds fulla mysterium. Men vi kan närma oss detta ideal från olika håll, och idag är det denna saligprisning som får eka inom oss: ”Saliga de renhjärtade, de skall se Gud”. Här på jorden ser vi dunkelt som i en spegel, men i evigheten skall vi få se Gud sådan han är. Men då behöver vi också bli renade! Låter vi Gud få rena vårt hjärta, då kan vi också se hur han är närvarande på ett fördolt sätt mitt ibland oss. Ju mer vi försöker öppna oss för hans nåd, desto mer ser vi hur han verkar mitt i vår värld. Då ser vi att varje människa vi möter är hans avbild. Jesu ansikte reflekteras i varje mänskligt ansikte. Då ser vi spår av Guds skönhet i naturens under. Inte ens krig och förtryck kan helt dölja Gud, för allt detta elände ropar på hans förbarmande kärlek. Det är viktigt att vi övar upp vårt hjärtas kapacitet, så att våra ögon öppnar sig för Guds fördolda närvaro mitt i den verklighet vi lever i. Då förändras också våra mänskliga relationer. Vårt sätt att handla, tänka och tala återspeglar Jesus. Vi kan evangelisera varandra genom att se på varandra med Jesu kärleksfulla blick, som vi får del av ju mer renhjärtade vi blir. Ju mer vi Jesu blick får vila på oss, desto renare blir också vårt eget hjärta.

Som döpta är vi alla kallade att bli gudsliga och heliga. Men vi behöver också bli påminda om detta, eftersom det finns så mycket som distraherar oss i en till synes stressad och sekulär miljö. Så småningom kan vi då börja upptäcka mer och mer spår av den Treenige, som har skapat allt och håller allt i sin hand. Detta år har varit det Gudsvigda livets år i Kyrkan. Vi har försökt se hur den nådegåva som detta liv är kan bli fruktbart för oss alla, vilken kallelse vi än har. Det gudsvigda livet kan anta otaliga former. Man brukar på skämt säga att inte ens Gud själv vet hur många kvinnliga ordnar det finns. Det vet han antagligen, men mångfalden och rikedomerna i det gudsvigda livet trotsar all beskrivning. Samtidigt utgör det en

helhet som pekar tillbaka på människans djupaste kallelse och storhet: att hon kan viga sig själv med allt vad hon är och har åt Gud. I det gudsvigda livet fulländas det liv som tar sin början i dopet.

I vårt stift finns det många former av gudsvigt liv, och under denna vallfärd har vi möjlighet att möta många som på olika sätt har vigt sig åt Gud. I Vadstena tänker vi helt spontant på de Birgittasystrar och Mariadöttrar som har sina kloster här och på den franciskanbroder som bistår dem. Under vår vallfärd är det viktigt att vi ber om kallelser till det gudsvigda livet. Kyrkan vitaliseras genom nya kallelser och det kommer oss alla till godo. Vi kan aldrig tacka Gud tillräckligt mycket för detta liv. Vårt stift behöver verkligen denna nådegåva. Ja, Sverige är i stort behov av det gudsvigda livet för att upptäcka Gud på nytt.

Det gudsvigda livet ger oss en glimt av den eviga härlighet dit vi är kallade. De som lever detta liv tar ut himlen i förskott. På så sätt kan de hjälpa oss att öppna oss för Gud och inte fastna i det jordiska och drunkna i det materiella. Samtidigt påminner de oss om allas vår kallelse att göra livet här på jorden så gott och fint som möjligt för vår nästa, speciellt för dem som hungrar och törstar, för dem som förföljs för rättfärdighetens skull, ja, för alla som lider. Jesus har på sitt kors tagit på sig allt mänskligt lidande och solidariserat sig med varje lidande människa. Saligprisningarna pekar också på denna del av evangeliet.

”Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull, dem tillhör himmelriket” är en parallell saligprisning till ”Saliga de renhjärtade, de skall se Gud”. Bägge pekar fram mot pilgrimsfärdens yttersta mål: att vi skall få se Gud i himmelriket. Denna vallfärd genomför vi på den dag då Kyrkan kommer ihåg Johannes Döparens martyrium. Hela Kyrkans historia står i martyriets tecken. Alltsedan begynnelsen fram till våra dagars martyrer i Syrien, Irak och andra länder förföljs människor för sin tros skull. Jesus bär fortfarande sina sår från korsfästelsen på sin förhärligade kropp. I denna mässa ber vi speciellt för alla våra trossyskon som nu blir förföljda för sin trohet mot Kristus, ja, för alla som förföljs för rättfärdighetens skull. Det är vår skyldighet att be för dem och försöka hjälpa dem så gott vi kan. Tack vare deras offer blir också vi styrkta i vår tro. Vi får känna stolthet över att det överallt och alltid finns människor som sätter tron på Jesus Kristus högre än sitt eget liv. De hjälper oss att övervinna vår själviskhet och girighet, vår synd och vårt egen bekvämlighet.

Tänker vi efter är det oändligt mycket som kan hjälpa oss att bli mer renhjärtade. Denna vallfärd kan hjälpa oss att inse det och fatta ett livsviktigt beslut: att vi av hela vårt hjärta vill öppna oss för vad Jesus vill göra med oss. Då kommer vi också att finna en glädje som ingen makt i världen kan beröva oss. I Jesus ser vi redan nu den Gud, som har blivit människa för vår skull, som har lidit och dött för vår

frälsnings skull – han som genom sin uppståndelse har gjort det möjligt för oss att en gång få se honom sådan han är i hela sin härlighet. Men då måste vi också stäva av all vår kraft att bli dessa renhjärtade som Jesus prisar saliga.